

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/296/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514217896
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514217896.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Jarmily Maximovej v spore žalobcu H. R., nar. XX.X.XXXX, bytom W. pri F., K. 52, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, proti žalovanému R. O. Slovakia s.r.o., so sídlom U., R. XX, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 14C 296/2014-62 z 21.3.2017 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.648,50 € spolu s 9,05 % ročným úrokom z omeškania od 6.10.2014 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 4.648,50 € spolu s 9,05 % ročným úrokom z omeškania od 6.10.2014. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

3. Skutkovo žalobca žalobu odôvodnil tak, že dňa 17.1.2007 požiadal žalovaného o poskytnutie úveru, ktorý bol schválený dňa 19.1.2007 vo forme zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000055317. Žalovaný v oznámení o úvere - zmluva o revolvingovom úvere z 19.1.2007 doplnil do bodu 6 zmluvy údaje, a to splatnosť úveru, mesačná splátka úveru, zmluvná odmena, nominálna hodnota úveru, RPMN za úver a predpokladaná RPMN pri poskytnutí revolvingu. Žalobca vyjadril názor, že takýto prejav vôle žalovaného je odmietnutím jeho návrhu a novým návrhom na uzavretie revolvingovej zmluvy. Takúto zmenu neakceptoval a preto má za to, že dohoda o výške RPMN úveru platne nevznikla. Predmetný úver je preto bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ďalej uviedol, že na úverovú zmluvu zaplatil dňa 21.5.2014 sumu 4.648,50 €, hoci požičaná čiastka činila iba 3.965,35 € a podľa karty klienta uhradil k 9.6.2011 spolu 6.506,38 €. Z tohto dôvodu si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 4.648,50 €.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania argumentujúc, že požiadavka na určenie RPMN bola vypočítaná na základe údajov, platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nepripúšťa závery tvrdené žalobcom ohľadne RPMN a jej dojednávania, pretože zákon ani len nepredpokladá, že pôjde o výsledok

dohody zmluvných strán a rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a schválenou RPMN vyplýva výhradne z toho, že túto je možné určiť až po schválení úveru a v bode 6 zmluvy je uvedený presný údaj. Súčasne vzniesol námietku, že podanie žaloby a v nej uvedené tvrdenia sú v rozpore s dobrými mravmi, pretože v čase pri uzatváraní právneho úkonu ani v čase vyplatenia úveru a jeho splatenia zo strany žalobcu neboli vznesené žiadne pripomienky. Rovnako tak nedošlo k odstúpeniu od zmluvy v zákonnej lehote.

5. Na písomné vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca, ktorý poukazujúc na konanie Okresného súdu Košice-okolie pod sp. zn. 17C 360/2013 uviedol, že v tomto konaní sa od neho žalovaný (vo veci 17C 360/2013 v postavení žalobcu, pozn. odvolacieho súdu) domáha ešte zaplatenia 1.460,42 €, a to napriek tomu, že na predmetnú zmluvu uhradil už 6.506,38 € oproti požičanej sume 3.965,35 €. Dňa 21.4.2014 mu spoločnosť R. O. s.r.o. oznámila, že jeho dlh je 4.648,85 €, ktorý jej pod psychickým tlakom z hrozby exekúcie, zaplatil v ten istý deň. Celkom teda na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX bolo splatených až 11.155,23 € (6.506,38+4.648,85) oproti požičanej sume vrátane revolvingu 3.965,35 €, t.zn. že úver vrátane revolvingu bol preplatený o čiastku 7.189,88 €. V konaní si však žalobca uplatňuje bezdôvodné obohatenie len v sume uvedenej v žalobe, ktorá nie je premičaná. Ďalej uviedol, že RPMN uvedená v zmluve je neprimerane vysoká, čo je v rozpore s dobrými mravmi a zmluva je preto v tejto časti neplatná.

6. Súd po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení sporu podľa ust. § 53 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 23a zákona č. 634/1992 Z. o ochrane spotrebiteľa konštatoval, že žalobca dňa 17.1.2007 požiadal žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 144.000,- Sk, ktorý mienil splácať po dobu 36 mesiacov v mesačných splátkach po 4.000,- Sk pri RPMN za úver 69,93 %. Dňa 19.1.2007 bol schválený revolvingový úver a zároveň vydané oznámenie veriteľa o schválenom úvere dlžníkovi, z ktorého vyplýva číslo zmluvy o revolvingovom úvere 8000055317, schválená výška úveru 144.000,- Sk, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 4.000,- Sk, dátum splatnosti prvej splátky 9.2.2007 a dátum splatnosti poslednej splátky 9.1.2010. RPMN je 66 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500,- Sk. Z úverovej karty klienta súd zistil, že žalobca predmetný úver splácal nepravidelne, že žalovaný poskytol žalobcovi čiastku 3.965,35 € a že ku 11.7.2013 žalovaný zaplatil celkom 6.506,38 €. Žalovaný podal žalobu voči žalobcovi (viedla sa pod sp.zn. 17C/360/2013), ktorou požadoval zaplatenie čiastky 1.460,42 €. Súd ďalej zistil, že po doručení žalobného návrhu žalobca (ako dlžník, pozn. odvolacieho súdu) kontaktoval žalovaného, ktorý mu oznámil, že ku dňu 20.2.2014 jeho dlh činí 2.040,04 €. Pre nesprávne číslo účtu nedošlo zo strany dlžníka k úhrade tejto čiastky, ale dňa 21.5.2014 mu boli opätovne zaslané mailom nové platobné údaje a oznámená výška dlhu 4.648,85 €, ktorú žalobca žalovanému uhradil. Celkovo tak zaplatil žalovanému sumu 11.155,23 € oproti požičanej sume vrátane revolvingu 3.965,35 €, teda úver preplatil o čiastku 7.189,88 € a z nej požaduje vrátenie 4.648,50 €. Súd konštatoval, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou, že žalovaný ako dodávateľ z tejto zmluvy mal zákonnú povinnosť v zmluve uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov, pretože to má priamy a podstatný význam pre žalobcu a prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje tak spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. V uzavretej úverovej zmluve nie je uvedená výška úrokovej miery, iba RPMN za úver vo výške 66%. Vynechanie tohto dôležitého údajja je na škodu spotrebiteľa, nakoľko mu neumožňuje zohľadniť výhodnosť predmetného úveru oproti ostatným, ponúkaným trhom. V dôsledku neuviedenia úroku z úveru v zmluve, veriteľovi naň nevznikol nárok a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zdôraznil, že aj keď maximálna výška úrokov (ako odplaty za používanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechávaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo/1/2009 z 31.7.2009. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priesť dobrým mravom. Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska súd zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v januári 2007 bežný úrok predstavoval maximálne 15,4 %. Z tohto je zrejmé, že žalovaným požadovaný úrok (aj keď nebol uvedený v spotrebiteľskej zmluve), bol oveľa vyšší ako úrok poskytovaný v obdobných prípadoch bankami, a preto bol v rozpore s dobrými mravmi, s čím zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 OZ), pretože zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovaných hraníc. Žalovaným požadovanú RPMN 66 % súd definoval ako úplne drastickú, ktorá nemá žiadne opodstatnenie v demokratickej spoločnosti. Súd napokon uzavrel, že žalobca zaplatil žalovanému z titulu zmluvy č. 8000055317 sumu 11.155,23 € oproti sume 3.965,35 €, ktorá mu bola poskytnutá a vychádzajúc zo skutočnosti, že úver bol bezúročný a bezpoplatkový, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 7.189,88

€, z ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha vydania sumy 4.648,50 €, ktorú žalovanému zaplatil dňa 21.4.2014. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške 9,05 % ročne odo dňa podania žaloby až do zaplatenia.

7. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu súd podľa § 255 CSP priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (odvolateľ nesprávne citoval tento odvolací dôvod keď uviedol, že ide o odvolací dôvod, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo je odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne alebo aby zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Záver súdu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje predpísané náležitosti, je v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z. Právna úprava platná a účinná v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere neurčila ako povinnú náležitosť zmluvy údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Citácia ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je zavádzajúca a zmätočná, pretože dané ustanovenie ku dňu 17.1.2007, kedy bola uzavretá revolvingová zmluva, neplatilo (jeho účinnosť bola až od 1.1.2008). Žalobca bezúročnosť úveru ani netvrdil, teda súd vychádzal z iných skutkových tvrdení, ako boli uvedené v žalobe. Súd prvej inštancie uviedol, že dohoda o úrokoch je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Tým, že súd žiadnu úrokovú mieru nemal preukázanú a tvrdí, že v dôsledku jej neuvedenia v zmluve ide o úver bezúročný, nemohol žiadnym postupom dospieť k záveru o bezúročnosti úveru. Súd nemohol vykonať porovnanie s priemernou úrokovou sadzbou bánk ani odkázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo vydané v inej, skutkovo a právne odlišnej veci. Namietal záver súdu, že požadovaná RPMN vo výške 66 % je drastická a považoval ho za nepreskúmateľný a arbitrárny. Zdôraznil, že RPMN nebola ním „požadovaná“ ale ide o údaj stanovený postupom v zákone. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že od 1.6.2008 bola štátom pre rovnaký úver stanovená ako maximálna RPMN hodnota 112,52 %. Namietal, že súd sa nezaoberal uplatnenou námietkou premlčania a neposúdil ju.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaného uviedol, že tvrdenia uvedené v odvolaní považuje za nesprávne a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že RPMN vo výške 66 %, ktorú súd správne posúdil ako „drastickú“, výrazne prevyšovala priemerné hodnoty RPMN na finančnom trhu v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, na základe čoho je takáto dohoda o hodnote RPMN v rozpore s dobrými mravmi i so zákonom, čo potvrdzuje početná judikatúra súdov. Pokiaľ ide o premlčanie zdôraznil, že žalobou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia len v rozsahu úhrady dňa 21.5.2014 a k podaniu žaloby došlo 6.10.2014. K premlčaniu nároku tak reálne nemohlo dôjsť a tvrdenia žalovaného o údajnom premlčaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sú nedôvodné a zavádzajúce. Citujúc z rozhodnutí Najvyššieho súdu (ďalej len „NV“) SR sp. zn. 5E Cdo 192/2014 a sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo 16.1.2013 poukázal na zásadu právnej istoty, ako jedného z atribútov civilného sporového konania, čo vyjadruje, že účastník môže očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Zdôraznil, že podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 princíp „neznalosť zákona neospravedlňuje“ musí ustúpiť dôležitejšiemu princípu - princípu ochrany spotrebiteľa.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako včas podané oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.12.2017 o 12.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 215/2. posch. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd oznámil dňa 21.12.2017 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

11. Žalovaný v odvolaní namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

13. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

15. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

16. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

19. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Vychádzajúc z obsahu spisu v danej veci žalobca uplatňoval nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, zmluvy o revolvingovom úvere, kde na jednej strane vystupoval žalobca ako spotrebiteľ a na druhej strane žalovaný ako dodávateľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Bolo preto dôvodné na daný právny vzťah aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení k 19.1.2007 ako lex specialis (ďalej len zákon č. 258/2001 Z.z.) a všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 53 a nasl. OZ o

spotrebiteľských zmluvách. V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere pod následkami neplatnosti musí mať písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (§ 4 ods. 2 a 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

20. K odvolacej námietke žalovaného, ktorý napáda postup a záver súdu ohľadne bezúročnosti úveru, pretože žalobca pred súdom prvej inštancie ani netvrdil takýto dôvod, a preto súd vychádzal pri rozhodovaní z iných skutkových tvrdení, ako boli uvedené v žalobe, odvolací súd dáva do pozornosti zápisnicu z pojednávania z 21.3.2017 (ktorého sa žalovaný nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil písomne podaním z 27.2.2017 a z dôvodu hospodárnosti súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti) na ktorom žalobca namietal, že zmluva o úvere neobsahuje údaje, ktoré vyžaduje zákon č. 258/2001 Z.z., najmä úrokovú mieru, okrem toho RPMN v nej uvedená (66 %) je oveľa vyššia než v tom čase prípustná, čo je v rozpore s dobrými mravmi a z týchto dôvodov sa považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

21. K odvolacej námietke žalovaného, že dôvody rozhodnutia sa vzájomne nezlučujú, pretože ak súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku náležitostí úverovej zmluvy spočívajúcej v neuvedení úrokovej miery, nemohol potom tento údaj posúdiť ako neplatný pre rozpor s dobrými mravmi, odvolací súd dodáva nasledovné :

22. Súd prvej inštancie konštatoval, že tým, že žalovaný v zmluve vynechal údaj o výške úrokovej miery konal tak na ujmu žalobcu ako spotrebiteľa. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že takéto konanie je v neprospech spotrebiteľa, je preto neprijateľné a v konečnom dôsledku neplatné (§ 53 ods. 1, 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy). Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že strany sporu dojednali v zmluve o revolvingovom úvere úver v sume 144.000,-Sk, v ktorej sume bola zahrnutá celková suma splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy, skutočne poskytnutá čiastka úveru bola 72.000,-Sk, poplatok za uzatvorenie zmluvy bol 1.500,-Sk. Vychádzajúc zo skutočne poskytnutej výšky úveru (72.000,-Sk) a sumy, ktorú mal spotrebiteľ vrátiť (144.000,-Sk) je zrejmé, že ide o 100 % navýšenie. Za tejto situácie, aj keď úroky z úveru neboli v zmluve uvedené, nepochybil súd prvej inštancie, keď navyiac uviedol, že z toho je zrejmé, že úrok požadovaný veriteľom, bol oveľa vyšší ako úrok 15,4 %, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy maximálnym úrokom pri podobných úveroch a zároveň konštatoval, že pokiaľ je úrok z tohto dôvodu v rozpore s dobrými mravmi, je zmluva v tejto časti neplatná.

23. Žalobca podal žalobu na súd 6.10.2014 a domáhal sa ňou vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého dňa 21.5.2014 zaplatením sumy 4.648,84 € na účet žalovaného. Žalobca zdôraznil (v písomných podaniach, aj na pojednávaní dňa 21.3.2017), že aj keď revolvingový úver preplatil o sumu 7.189,88 €, domáha sa vydania len žalovanej sumy 4.684,50 € s prísl., ktorá nie je premlčaná, s čím správne súhlasil aj súd prvej inštancie, keď žalobe vyhovel a nárok ako nepremlčaný žalobcovi priznal.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

25. O nároku o náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd priznal úspešnému žalobcovi proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vznikli podaním vyjadrenia k odvolaniu. O výške priznaného nároku trov odvolacieho konania žalobcovi proti žalovanému rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).